The Prophets and Psalmists as Exegetes - Class # 9 For Torah in Motion - by Menachem Leibtag Tehillim 106 / why it follows 105 and introduces 107

Intro:

In light of Tehillim 107 (which we studied) last week, and b/c we studied Tehillim 105 before Pesach, this week we will 'fill in the gap' with a study of Tehillim 106, to show how all three Psalms are thematically connected.

I. Review Methodology for 'long' chapters in Tehillim What's the Header What's the 'structure' What's the point!

Note how 105 & 107 begin with a commandment, & are followed by WHO is being commanded.

Let's see if this applies to Tehillim 106:

[and while doing so, we will search for a 'header']

Recall the header of 107

. בי לְעוֹלֶם חַסְדוֹ: פּי לְעוֹלֶם חַסְדוֹ: א הדוּ לֵיהוָה כִּי-טוֹב: פֿי לְעוֹלֶם חַסְדוֹ: א הדוּ לֵיהוָה כִּי-טוֹב: פֿי לְעוֹלֶם חַסְדוֹ

יאקרו, גאולי יְהוָה־ 2 So let the redeemed of the LORD say, whom He hath redeemed from the hand of the adversary;

ג וּמֵאֲרָצוֹת, קּבְּצָם : מִמִּזְרָח וּמִמַּצְרָב ; מִצְפוֹן וּמִיָּם.

3 And gathered them out of the lands, from the east and from the west, from the north and from the sea.

Now Tehillim 106

א הַלְלוּ-יָה: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב-- בִּי Hallelujah. {N} O give thanks unto the LORD; for He is good; for His mercy endureth for ever.

; ב מי--יְמַלֵּל, גְבוּרוֹת יְהוָה Who can express the mighty acts of the LORD, or make all His praise to be heard?

ג אַשְרֵי, <mark>שׁמְרֵי מִשְׁפְּט;</mark> עשה צדקה בכל-עת. **3** Happy are they that keep justice, that do righteousness at all times.

Note how new topic begins afterward:

י זְּכְרֵנִי יְהֹוָה, בִּרְצוֹן עַמֶּדְ; דְּ זְּכְרֵנִי יְהֹוָה, בִּרְצוֹן עַמֶּדְ; דְּ זְּכְרֵנִי, בִּישׁוּעָתֵדְ. פַּקדֵנִי, בִּישׁוּעָתֵדְ.

4 Remember me, O LORD, when Thou favourest Thy people; O think of me at Thy salvation;

ה לְרְאוֹת, בְּטוֹבַת בְּחִירֶידְּ-- לִשְׁמֹחַ, בְּשִּׁמְחַת גּוֹיֶדְּ ; לִהִתָּהַלֵּל, עִם-נַחַלָּתֵדְּ.

5 That I may behold the prosperity of Thy chosen, that I may rejoice in the gladness of Thy nation, {**N**} that I may glory with Thine inheritance.

. אָטָאנוּ עִם-אֲבוֹתֵינוּ ; הָעֲוִינוּ הִרְשָּׁעְנוּ.

6 We have sinned with our fathers, we have done iniquitously, we have dealt wickedly.

Note, same opening phrase as in 107 Let's look at pasuk bet-

Is it a real question, or a rhetorical one?

& What's the connection to pasuk gimmel?

Is that the answer to the question?

Let's study the remainder of the chapter, To identify it's structure, And then attempt to answer the question: קו הַלְלוּ-יָהּ:הוֹדוּ לֵיהוָה כִּי-טוֹב- כִּי לְעוֹלֶם חַסְדּוֹ ב מִי--יְמַלֵּל, גְּבוּרוֹת יְהוָה; יַשְׁמִיע, כָּל-תְּהלְּתוֹ. ג אַשְׁרֵי, שׁמְרֵי מִשְׁפָּט; עֹשֵׂה צְדְקָה בְּכָל-עֵת. ד זָכְרֵנִי יְהוָה, בִּרְצוֹז עַמֶּדְּ; פְּקְדֵנִי, בִּישׁוּעָתֶדְּ. ה לִרְאוֹת, בְּטוֹבַת בְּחִירֶידְ- לִשְׁמֹחַ, בְּשִׁמְחַת גּוֹיֶדְ; לְהִתְהַלֵּל, עִם-נַחֲלֶתֶדְּ.

. הָטָאנוּ עִם-אֲבוֹתֵינוּ; הֶעָנִינוּ הִרְשָּׁעְנוּ

1

ז אָבוֹתִינוּ בְמִצְרַיִם, לֹא-הִשְׂכִּילוּ נִפְּלְאוֹתֵיקּ--לֹא זְכְרוּ אֶת-רֹב חֲסָדֶידְּ;וַיַּמְרוּ עַל-יָם בְּיַם-סוּף. ח וַיּוֹשִׁיעֵם, לְמַעַן שְׁמוֹ-- לְהוֹדִיעַ, אֶת-גְבוּרְתוֹ. ט וַיִּגְעַר בְּיַם-סוּף וַיֶּחֶרָב וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר

י וַיּוְשִׁיעֵם, מִיַּד שׁוֹנֵא; וַיִּגְאָלֵם, מִיַּד אוֹיֵב.

יא וַיְכַסּוּ-מַיִם צְרֵיהֶם; אֶחְד מֵהֶם, לֹא נוֹתְר.

יב וַיַּאֲמִינוּ בִדְבָרְיו; יְשִׁירוּ, תְּהִלְּתוֹ.

2

יג מְהַרוּ, שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו; לֹא-חִכּוּ, לַעֲצְתוֹ.

יד וַיִּתְאַוּוּ תַאֲוָה, בַּמִּדְבָּר; וַיְנַסוּ-אֵל, בִּישִׁימוֹן.

טוּ וַיִּתֵּן לְהֶם, שֶׁאֱלְתָם; וַיְשַׁלַּח רְזוֹן בְּנַפְשָׁם.

3

טז וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה, בַּמַּחֲנֶה; לְאַהְרֹן, קְדוֹשׁ יְהוָה.

יז תִּפְתַּח-אֶרֶץ וַתִּבְלַע דְּתָן וַתְּבַס, עַל-עֲדַת אֲבִירָם.

י**ח** וַתִּבְעַר-אֵשׁ בַּעֲדְתָם; לֶהָבָה, הְּלַהֵט רְשָׁעִים.

יט יַעֲשוּ-עֵגֶל בְּחֹרֵב; וַיִּשְׁתַּחֲווּ, לְמַסֵּכָה.

ב וַיְּמִירוּ אֶת-כְּבוֹדָם; בְּתַבְנִית שׁוֹר, אֹכֵל עֵשֶׂב.

בא שָׁכְחוּ, אֵל מוֹשִׁיעָם-- עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרְיִם.

כב נִפְלָאוֹת, בְּאֶרֶץ חָם; נוֹרְאוֹת, עַל-יַם-סוּף.

בג וַיּאִמֶר לְהַשְּׁמִידָם: לוּלֵי, מֹשֶׁה בְחִירוֹ—

עמַד בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו;לְהָשִׁיב חֲמְתוֹ, מֵהַשְּׁחִית.

5

בד וַיִּמְאֲסוּ, בְּאֶרֶץ חֶמְדָה; לֹא-הָאֲמִינוּ, לִדְבָרוֹ.

בה וַיַּרְגְנוּ בְאָהֲלֵיהֶם; לֹא שָׁמְעוּ, בְּקוֹל יְהוָה.

בוּ וַיִּשָּׂא יָדוֹ לְהֶם-- לְהַפִּיל אוֹתָם, בַּמִּדְבָּר.

בז וּלְהַפִּיל זַרְעָם, בַּגּוֹיִם; וּלְזָרוֹתָם, בָּאֲרָצוֹת.

6

בח וַיִּצְמְדוּ, לְבַעַל פְּעוֹר; וַיּאכְלוּ, זִבְחֵי מֵתִים.

ַכט וַיַּכְעִיסוּ, בְּמַעַלְלֵיהֶם; וַתִּפְרָץ-בָּם, מַגּפָה.

ל וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס, וַיְפַלֵּל; וַתֵּעָצַר, הַמַּגֵּפָה.

לא וַתַּחָשֶׁב לוֹ, לִצְדְקָה; לְדֹר וְדֹר, עַד-עוֹלְם.

7

לב וַיַּקְצִיפּוּ, עַל-מֵי מְרִיבָה; וַיֵּרֵע לְמֹשֶׁה, בַּעֲבוּרָם.

לג כִּי-הִמְרוּ אֶת-רוּחוֹ; וַיְבַטֵא, בִּשְׂפָתִיו.

8

לד לא הִשְׁמִידוּ אֶת-הָעַמִּים-אֲשֶׁר אָמֵר יְהוָה לְהֶם.

לה וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם; וַיִּלְמְדוּ, מַעֲשֵׂיהֶם.

לו וַיַּעַבְדוּ אֶת-עֲצַבֵּיהֶם; וַיִּהְיוּ לְהֶם לְמוֹקֵשׁ.

לז וַיִּזְבְּחוּ אֶת-בְּנֵיהֶם, וְאֶת-בְּנוֹתֵיהֶם-- לַשַּׁדִים.

לח וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי, דַם-בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם-- אֲשֶׁר זִבְּחוּ, לַעֲצַבֵּי כְנָעַן;וַהֶּחֶנַף הָאָרֶץ, בַּדְּמִים.

לט וַיִּטְמְאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם; וַיִּזְנוּ, בְּמַעַלְלֵיהֶם.

מ וַיִּתַר-אַף יְהוָה בְּעַמוֹ; וַיְתָעֵב, אֶת-נַחֲלְתוֹ.

מא וַיִּתְנֵם בְּיַד-גּוֹיִם; וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם, שֹנְאֵיהֶם.

מב וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם; וַיִּכְּנְעוּ, תַּחַת יָדָם.

מג **פְּעָמִים רַבּוֹת, יַאִילֵם:וְהַמְּה, יַמְרוּ בַעַצְאָתָם**; וַיְּמֹכּוּ, בַּעֲוֹנְם.

וַיַּרָא, בַּצַר לָהֶם--בְּשָׁמְעוֹ, אֶת-רִנְּתָם.

מה <mark>וַיִּזְכֹּר לְהֶם בְּרִיתוֹ; וַיִּנְּחֵם, כְּרֹב חֲסְדְוֹ.</mark> מו <mark>וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים-- לִפְנֵי, כָּל-שׁוֹבֵיהֶם</mark>.

מז <mark>הוֹשִׁיעֵנוּ, יְהוָה אֶלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ, מִן-הַגּוֹיִם:</mark> לְהֹדוֹת, לְשֵׁם קִדְשֶׁדְּ; לְהִשְׁתַּבֵּח, בִּתְהִלְּתֶדְּ.

מחבָרוּדְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלְם

What's the point?

Note the obvious connection to opening lines of 107 i.e. compare 106:47 to 107:1-3

To be able to praise Hashem for His salvation, We need first to be saved, But to be saved, we need to be worthy

When & Why God Speaks to Himself in Breishit

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag / www.tanach.org

A. Before Creating Man on Day 6 (1:26) -- The 'Royal We' / or the 'Divine us'

B. Before Creating 'Husband & Wife' in Gan Eden (2:28)

ַב,יח וַיּאֹמֶר ה' אֱלֹהִים, לֹא-טוֹב הֶיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ; אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ.

C. Before expelling Man from Gan Eden (3:22-23) **note PLURAL**

ג,כב וַיּאֹמֶר ה' אֱלֹהִים, הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ, לְדַעַת, טוֹב וָרָע; וְעַתָּה פֶּן-יִשְׁלַח יָדוֹ, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וְאָכַל, וָחַי לְעֹלָם.

D. Before limiting Man's lifespan to 120 years (6:3)

ָוּגָ וַיּאמֶר ה', לֹא-יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם, בִּשַׁגַּם, הוּא בָשָׂר;

ּוְהָיוּ יָמָיו, מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה.

E. Before the Flood -the reason 'starting over'

-וּ,ז וַיּאמֶר ה', אֶמְחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בְּּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, מֵאָדָם עַד-בְּהָמָה, עַד-רֵמֵשׁ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמָיִם: כִּי נִחַמְתִּי, כִּי עֲשִׂיתִם

F. After the Flood - the reason for 'not starting over again'

ח,כא וַיָּרַח ה', אֶת-רֵיחַ הַנִּיחֹחַ, **וַיּאֹמֶר ה' אֶל-לְבּוֹ** לאֹ-אֹסְף לְקַלֵּל עוֹד אֶת-הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם, כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו; וְלאֹ-אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת-כָּל-חַי, כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי .

G. Tower of Babel / Dispersion to 70 nations **note PLURAL**

יא,ו וַיּאֹמֶר ה', הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת לְכֵלָּם, וְזֶה, הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת; וְעַתָּה לֹא-יִבָּצֵר מֵהֶם, כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת ,

ז הָבָה**, נֵרְדָה, וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם**--אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ, אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ

Breishit chapters 18 -19

16 And the men rose up from thence, and looked out toward Sodom; and Abraham went with them to bring them on the way. 17 And the LORD said: 'Shall I hide from Abraham that which I am doing; 18 seeing that Abraham shall surely become a great and mighty nation, and all the nations of the earth shall be blessed in him? 19 For I have known him, to the end that he may command his children and his household after him, that they may keep the way of the LORD, to do righteousness and justice; to the end that the LORD may bring upon Abraham that which He hath spoken of him.'

20 And the LORD said: 'Verily, the cry of Sodom and Gomorrah is great, and, verily, their sin is exceeding grievous. 21 I will go down now, and see whether they have done altogether according to the cry of it, which is come unto Me; and if not, I will know.' 22 And the men turned from thence, and went toward Sodom; but Abraham stood yet before the LORD.

23 And Abraham drew near, and said: 'Wilt Thou indeed sweep away the righteous with the wicked? 24 Peradventure there are fifty righteous within the city; wilt Thou indeed sweep away and not forgive the place for the fifty righteous that are therein? ...' 26 And the LORD said: 'If I find in Sodom fifty righteous within the city, then I will forgive all the place for their sake.'

Chapter 191 And the two angels came to Sodom at even; and Lot sat in the gate of Sodom; and Lot saw them, and rose up to meet them; and he fell down on his face to the earth; 2 and he said: 'Behold now, my lords, turn aside, I pray you, into your servant's house, and tarry all night, and wash your feet, and ye shall rise up early, and go on your way.' And they said: 'Nay; but we will abide in the broad place all night.' 3 And he urged them greatly; and they turned in unto him, and entered into his house; and he made them a feast, and did bake unleavened bread, and they did eat.

4 But before they lay down, the men of the city, even the men of Sodom, compassed the house round, both young and old, all the people from every quarter. 5 And they called unto Lot, and said unto him: 'Where are the men that came in to thee this night? bring them out unto us, that we may know them.' 6 And Lot went out unto them to the door, and shut the door after him. 7 And he said: 'I pray you, my brethren, do not so wickedly. 8 Behold now, I have two daughters that have not known man.... And they said: 'This one fellow came in to live here and now he judges us! We will deal worse with you, than with them.' And they pressed the door...

בראשית יח טז וַיָּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיַּשְׁקִפוּ עַל-פְּנֵי סְדם וְאַבְרָהָם--חֹלֵדְּ עִמָּם, לִשַּׁלָּחָם.

יז וַה' אָמֶר הַמְכַּסֶּה אֲנִי מֵאַבְּרָהָם,
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה. יח וְאַבְרָהָם--הָיוֹ יִהְיֶה לְּגוֹי גְּדִוֹל, וְעָצוּם; וְנִבְּרְכוּ-בּוֹ-בּוֹ-כּל, גּוֹיֵי לְגוֹי גְּדוֹל, וְעָצוּם; וְנִבְּרְכוּ-בּוֹ-בּוֹ-כּל, גּוֹיֵי הָאָרְץ. יט כִּי יְדַעְתִּיוֹ לְמֵעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת בְּנִיוֹ וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיוֹ, וְשָׁמְרוּ דֶּרֶדְּ אֶת בִּיתוֹ אַחֲרָיוֹ, וְשָׁמְרוּ דֶּרֶדְּ הֹיֹ, לַעֲשׁוֹת צְדָקָה וֹמִשְׁפְּטַ--לְמֵעַן, הָבִיא ה' עַלְשׁוֹת צְדָקָה וֹמִשְׁפְּטַ--לְמֵעַן, הָבִיא ה' עַל-אַבְרָהָם, אֵת אֲשַׁר-דְּבֵּר, עָלָיו.
ה' עַל-אַבְרָהָם, אֵת אֲשַׁר-דְּבֵּר, עָלָיו.
ה' עַל-אַבְרָהָם, אֵת אֲשַׁר-דְּבֵּר, עֶלָיו.

כ וַיּאמֶר ה', זַ**עְקַת סְדֹם וַעֲמֹרָה** כִּי-רָבָּה; וְחַטָּאתָם--כִּי כָבְדָה, מְאֹד. **כֹא אֵרְדָהּ** נָא וְאֶרְאֶה, הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ כַּלַה; וָאִם-לֹא, אֵדֵעָהּ...

כג וַיּגַשׁ אַבְּרָהָם, וַיּאמֵר: הַאַף תִּסְבֶּה, צִדִּיק עִם-רָשָׁע. כד אוּלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צַדִּיקם, בְּתוֹךְ הָעִיר; הַאַף תִּסְבֶּה וְלֹא-תִשָּׁא לַמָּקוֹם, לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצִּדִּיקם אֲשֶׁר בְּקְרְבָּה... כו וַיּאמֶר ה', אִם-אֶמְצָא בִסְדֹם חֲמִשִּׁים צַדִּיקם בְּתוֹךְ הָעִיר--וְנָשָּׂאתִי לְכָל-הַמְּקוֹם, בַּעֲבוּרָם....

יט /א וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה, בָּעֶרֶב, וְלוֹט, ישֵׁב בְּשַׁעַר-סְדֹם ; וַיַּרְא-לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם, וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה. בּ וַיּאמֶר הָנֶּה נָּא-אֲדֹנִי, סוּרוּ נָא אֶל-בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם, וְהִשְׁכַּמְתֶּם, וַהֲלַכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם ; וַיּאמְרוּ לֹא, כִּי בָּרְחוֹב נָלִין.

ג וַיִּפְצַר-בָּם מְאֹד--וַיָּסֵרוּ אֵלָיו, וַיְּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ ; וַיִּעשׁ לָהֶם מִשְׁתֶּה, וּמַצּוֹת אָפָה וַיֹּאבֵלוּ. ד טֶרֶם, יִשְׁכָּבוּ, וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי סְדֹם נָסַבּוּ עַל-הַבַּיִת, מִנַּעַר וְעַד-זָקֵן : כָּל-הָעָם, מִקּצֶה.

ה וַיִּקְרְאוּ אֶל-לוֹט וַיּאֹמְרוּ לוֹ, אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲלִידָּ הַלָּיְלָה הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ **וְגַדְעָה** אַתֶּם. אָתֶם.

Yechezkel 16:48-49

49 Behold, this was the iniquity of thy sister Sodom: pride, fulness of bread, and careless ease was in her and in her daughters; neither did she strengthen the hand of the poor and needy.

Shmuel Bet chapter 8

14 - And the LORD gave victory to David whithersoever he went. 15 And David reigned over all Israel; and David executed **justice and righteousness** unto all his people.

Yirmiyahu chapter 22

1 This is what the Lord has said: Go down to the house of the king of Judah and there give him this word, 2 And say, Give ear to the word of the Lord, O king of Judah, seated on the seat of David, you and your servants and your people who come in by these doors.

3This is what the Lord has said: Do what is right, judging uprightly, and make free from the hands of the cruel one him whose goods have been violently taken away: do no wrong and be not violent to the man from a strange country and the child without a father and the widow, and let not those who have done no wrong be put to death in this place. 4 For if you truly do this, then there will come in through the doors of this house kings seated on the seat of David, going in carriages and on horseback, he and his servants and his people 5 But if you do not give ear to these words, I give you my oath by myself, says the Lord, that this house will become a waste.

1 Kings Chapter 10

1 And the queen of Sheba heard of the fame of Solomon because of the name of the LORD, she came to prove him with hard questions. 2 And she came to Jerusalem with a very great train, with camels that bore spices and gold very much, and precious stones; and when she was come to Solomon, she spoke with him of all that was in her heart. 3 And Solomon told her all her questions... 4 And when the gueen of Sheba had seen all the wisdom of Solomon, and the house that he had built, 5 and the food of his table... there was no more spirit in her. 6 And she said to the king: 'It was a true report that I heard in mine own land of thine acts, and of thy wisdom. 7 Howbeit I believed not the words, until I came, and mine eyes had seen it; and, behold, the half was not told me; thou hast wisdom and prosperity exceeding the fame which I heard. 8 Happy are thy men, happy are these thy servants, that stand continually before thee, and that hear thy wisdom. 9 Blessed be the LORD thy God, who delighted in thee, to set thee on the throne of Israel; because the LORD loved Israel for ever, therefore made He thee king, to do justice and righteousness.'

יחזקאל טז מט:

הָנֵּה-זֶה הָיָה, **עֲוֹן סְדֹם** אֲחוֹתֵדְּ : נְּאוֹן שִּׂבְעַת-לֶחֶם וְשַׁלְוַת הַשְּׁקֵט... **וְיַדּ-עָנִי** וְאֶבְיוֹן, לֹא הֶחֱזִיקָה.

שמואל ב פרק ח יד...וַיּוֹשַׁע ה' אֶת-דְּוִד, בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ. טוּ וַיִּמְלֹךְ דְּוִד, עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל; וַיְהִי דָוִד עֹשֶׁה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְכָל-עַמּוֹ.

ירמיהו כ"ב

אַ כֹּה אָמַר ה', רֵד בֵּית-מֶלֶךְ יְהוּדָה; וְדְבַּרְתָּ שָׁם, אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה . בּ וְאָמַרְתָּ, שְׁמַע דְּבַר-ה', מֶלֶךְ יְהוּדָה, הַיּשָׁב עַל-כָּסָא דָוִד: אַתָּה וַעֲבָדֶיךְ וְעַמְּךְ, הַבָּאִים בַּשְׁעַרִים הָאֵלֶה .

ג פֿה אָמַר ה', **עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וּצְדָקְה**, וְהַצִּילוּ גָזוּל, מִיַּד עָשׁוֹק; וְגֵר יָתוֹם וְאַלְמָנָה אַל-תִּנוּ, אַל-תַּחְמֹסוּ... ד כִּי אִם-עָשׂוֹ תַּעֲשׂוּ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה--וּבָאוּ בְשַּעֲרֵי הַבַּיִת הַזֶּה מְלָכִים יִשְׁבִים לְדָוִד עַל-כָּסְאוֹ... ה וְאָם לֹא תִשְׁמְעוּ ... -בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם-ה', כִּי-לְחָרְבָּה יִהְיֶה הַבַּיִת הַזָּה.

מלכים א פרק י א ומלכת-שבא, שמעת את-שמע שלמה--לשם ה'; ותבא לנסתו, בחידות. ב ותבא ירושלמה, בחיל כבד מאד, גמלים נשאים בשמים וזהב רב-מאד, ואבן יקרה; ותבא, אל-שלמה, ותדבר אליו, אָת כַּל-אַשָּׁר הַיַה עִם-לְבַבַּה. ג וַיַּגַּד-לַהּ שלמה, אֶת-כַּל-דָבָרִיהָ... ו וַתאמֶר אֵל הַמֶּלֶדְ אמת היה הדבר, אשר שמעתי בארצי... ולא-הָאֶמַנִתִּי לַדְבַרִים, עַד אָשֵר-בַּאתִי וַתִּרְאֵינַה עיני, וָהְנָּה לֹא-הְגַּד-לִי, הַחֲצִי... ח אַשְׁרֵי **אַנִשִּיד**ּ, אַשָּׁרֵי עַבַדֵידְ אֵלֶּה, הַעֹמִדִים לַפַנֵידָ תַמִיד, הַשּׁמַעִים אֵת-ט יהי ה' אלהיד, ברוד, אַשר חפץ בָּדּ, לַתְתַּדְּ עַל-כַּסָא יִשְרָאֵל--בָּאַהַבַת ה' אֶת-יִשְרָאֵל, לְעלָם, וַיְשִׁימְדְּ לְמֵלֶדְ, לַעֲשׁות מִשְׁפֵּט וּצְדָקַה.